

De Jood Yeshua

Als men aan willekeurige Joden vraagt, wie Jezus Christus is, krijgt men doorgaans als antwoord, dat dit de G'd van de christenen is. Maar verder weet men niets over Hem, want, zo redeneert men, in de TeNaCH staat geschreven dat men zich niet mag bezighouden met de goden van de andere volken en religies. Maar in hoeverre is dit hier het geval?

Als men de vraag anders formuleert, namelijk wie Yeshua haNotz'ri ofwel rabbi Yeshua (de Talmud noemt Hem Yeshu) uit Natzeret is, dan weet men al iets meer te vertellen. Joodse historici kennen Hem als een historisch figuur, een orthodoxe Joodse rabbi, die in de tweede-tempel-periode leefde, dwars door Galilea en Judea trok en een leer verkondigde, die nauw verwant was aan die van de grote rabbi Hillel.

Welnu, deze Joodse rabbi Yeshua is dus niemand anders dan Jezus Christus, al doet deze Griekse naam, waaronder Hij onder de niet-Joodse volken bekendheid kreeg, anders vermoeden. Maar Zijn echte naam is dus Yeshua en niet Jezus, want Hij was in Zijn aardse leven beslist geen Griek, maar een Jood. Geen Grieks sprekende hellenistische Jood, maar een echte Hebreeuws en Aramees sprekende Sabra, een Israëli, geboren in Beit Lechem [Betlehem], de stad waar ook David haMelech [koning David] vandaan kwam. Wij spreken daarom dus liever over Yeshua, zoals Hij ook door Zijn moeder, Zijn vrienden en Zijn talmidim [discipelen] werd genoemd. Yeshua betekent immers 'Redder', en dat is Hij ook: onze Redder en Verlosser, de Mashiach [Messias], die door de profeten werd aangekondigd en door Zijn plaatsgenoot David in de Psalmen werd bezongen.

Natuurlijk was Yeshua een Israëliet, of had u verwacht dat de Mashiach [Messias] een Griek zou zijn? Geen sprake van! Die indruk zou men misschien wel kunnen krijgen gezien de Griekse naam en het Europese uiterlijk waarmee Hij bepaalde middeleeuwse schilderijen staat afgebeeld, maar dat is absoluut onjuist. Yeshua is als Jood geboren en als Jood gestorven, gelijk geschreven staat: de Koning der Joden! Hoewel Hij zelf Heer over de Tora was en is, leefde Hij volkomen in gehoorzaamheid aan de Tora.

Als baby onderging Hij de B'rit Mila [besnijdenis], als twaalfjarige ging Hij naar de tempel voor Zijn Bar-Mitzva en als jonge man werd Hij ondergedompeld in de Tevila. Hij onderhield de Joodse feestdagen, ging op Shabat [Sabbat] naar de sjoel [synagoge] en leefde ook met Zijn dagelijkse gebedspraktijk binnen het liturgisch kader dat volledig Joods is.

Zo zien wij Hem bijvoorbeeld in Marcus 1:35 het ochtendgebed zeggen, in het Hebreeuws Shacharit genaamd: *“Vroeg in de ochtend, toen het nog helemaal donker was, stond hij op, ging naar buiten en liep naar een eenzame plek om daar te bidden.”* (NBV). In Ma'asim [Handelingen] 10:9 komen we het middaggebed tegen, in het Hebreeuws Min'cha genaamd: *“De volgende dag, toen de mannen onderweg waren en Joppe al naderden, ging Petrus het dakterras op om er te bidden. Het was ongeveer twaalf uur.”* (Groot Nieuws Bijbel). Hieruit blijkt, dat ook de discipelen van Yeshua zich nauwkeurig aan de voorschriften hielden. In Matit'yahu [Mattheüs] 14:23 lezen we dat Yeshua zich terugtrok voor het avondgebed, in het Hebreeuws Ma'ariv of ook Ar'vit genaamd: *“En toen Hij de scharen weggezonden had, ging Hij de berg op om in de eenzaamheid te bidden. Bij het vallen van de avond was Hij daar alleen.”* (NBG). Van het nachtgebed, Q'riyat Sh'ma al-haMita genaamd, vinden we meerdere voorbeelden, o.a. in Mattheüs 26:36, Marcus 14:32 en Lucas 22:39. Zoals de Hebreeuwse naam van dit gebed al laat zien staat ook hierin net als in de drie andere gebeden het Sh'ma Yisrael centraal, de Joodse geloofsbelijdenis overeenkomstig Deuteronomium 64.

Uit dit alles blijkt duidelijk, dat Yeshua op de eerste plaats niet de G'd van de christenen is, maar dat Hij als Jood tot Zijn volk in Zijn land Israël gekomen is, om de beloften te vervullen,

die eeuwen daarvoor reeds door de profeten werden verkondigd. Hij is echter niet alleen de Redder en Verlosser van de Joden, maar ook van u, zoals ook Paulus schreef *“Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten G’ds, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Mashiach Yeshua zelf de hoeksteen is!”* (Efeziërs 2:19-20).

Werner Stauder